

Dosarul nr. 2ra-371/18

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. A. Catană)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Ia.Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule, intervenient accesoriu Victor Isacov cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, s-a casat hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă,

c o n s t a ț ă :

La 14 decembrie 2015 Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule, intervenient accesoriu Victor Isacov cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data 12 noiembrie 2012, s-a produs accidentul rutier cu implicarea automobilului de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare xxxxx, proprietar Societatea cu Răspundere Limitată „Le Bridge Corporation Limited”, conducător auto Burlacu Valeriu și automobilul de model „Volkswagen Passat” cu numărul de înmatriculare xxxxx, proprietar „Yang Internațional Romania” Societate cu Răspundere Limitată, condus de Victor Isacov.

A menționat că, conform procesului verbal cu privire la contravenție din 12 noiembrie 2012, Victor Isacov a fost recunoscut vinovat în producerea accidentului rutier. La momentul producerii accidentului rutier Victor Isacov deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto externă „CARTE VERDE” R0/07/R7 nr. 0645782, valabilă din 17 februarie 2012 până la 16 februarie 2013, eliberată de Societatea pe Acțiuni „Allianz Țiriac Asigurări” România, iar Societatea cu Răspundere Limitată „Le

Bridge Corporation Limited” deținea certificatul de asigurare a răspunderii civile auto nr. AA 0360661, valabil din 21 noiembrie 2011 până la 20 noiembrie 2012, eliberat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și contract de asigurare facultativă a autovehiculelor „Auto Casco” din 17 noiembrie 2011 valabil din 21 noiembrie 2011 până la 20 noiembrie 2012.

A explicat că, în baza contractului de asigurare facultativă a autovehiculelor „Auto Casco”, Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a achitat plăgubitului despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate, în sumă de 1 836,72 de lei, în baza dosarului de daune nr. 122902C1 din 14 noiembrie 2012, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 3950 din 12 decembrie 2012.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la data de 4 decembrie 2015, a înregistrat la sediul pârâtului pretenția cu solicitarea de achitare a datoriei în sumă de 1 836,72 lei, în termen de 7 zile de la data recepționării, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Reclamantul a solicitat încasarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres în sumă de 1 836,72 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, s-a casat hotărârea din 6 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă. S-a încasat din contul Biroului Național al Asiguratorilor de Autovehicule în beneficiul Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni în ordine de regres suma prejudiciului achitat în mărime de 1 836, 72 de lei, cheltuieli de judecată în sumă de 3 000 de lei pentru asistența juridică. 105 lei cheltuieli pentru citarea publică a intervenientului accesoriu, 270 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și 202, 50 de lei taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel, iar în total suma de 5 414, 22 de lei.

La data de 2 iulie 2018, Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, decizia contestată este pasibilă de a fi casată, deoarece a fost adoptată cu încălcarea gravă a normelor de drept material.

A menționat că, deși instanța de fond a stabilit că acțiunea a fost depusă peste termenul de prescripție extinctivă de 3 ani, instanța de apel a constatat contrariul.

A solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 februarie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 2 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu